

TESTIMONY ID: 140

AGE: 35

AGE RANGE: 31-35

GENDER: f

MARITAL STATUS: married

REGION: Donetsk region

OCCUPATION STATUS: Occupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: Higher education (Expert, Master)

DATE OF TESTIMONY: 2022-06-03

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

I was born and lived in the city of [CITY1] in the Donetsk region with my mother and grandmother. This is the second war for my family! Since 2014, on July 28, we were shelled from the side of the city of [CITY2], my house was on the demarcation line, and we were the first victims! The shells of the occupiers hit our house, at that time we were constantly hiding and living in the basement. There was no electricity, water, gas, all the shops were bombed, we had to leave for a safe city! Neighbours helped us move to the city of [CITY3] to a tent town for forcibly displaced persons, where we spent a Sunday and then rented housing. We lived in [CITY3] for five years, I got married and gave birth to a child. The hostilities subsided and we returned home, but unfortunately not for a long time. On February 24, 2022, a full-scale war began. At first, we watched over [CITY4], Kyiv, [CITY5], the enemy did not touch us, but not for long, they cut off the water, then the electricity, then the gas, and they began to raid houses, schools, pharmacies, wipe everything from their faces land! We stayed in the basement for a month, there were very severe frosts, we sat until the last, unfortunately, a projectile hit our house again, and not just one! It was a horror, the apartment was on fire, everything was in smoke and on fire! They were bombarded by aircraft, grads, tornadoes, it is impossible to go outside, many civilians were injured and died. My child was very scared, I decided that we must leave in order not to die. We left, but with great difficulty because of the constant shelling. My friend took my family to [CITY3], where we boarded on evacuation train and went to [CITY6]. Volunteers helped us find a shelter at the police station in the city of [CITY6], where we stayed for two days. We decided to go to [CITY7]. We believe in victory! Glory to Ukraine! Glory to heroes!

НОМЕР СВІДЧЕННЯ: 140

ВІК: 35

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 31-35

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: одружений/а

ОБЛАСТЬ: Донецька область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ:
Окуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Так

ОСВІТА: вища повна (спеціаліст, магістр)

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-06-03

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Я народилась і жила у місті [МІСТО1] в Донецькій області з матусею і бабусею. Це для моєї родини друга війна! Починаючи з 2014 року 28 липня нас почали обстрілювати з градів зі сторони міста [МІСТО2], мій будинок знаходився на лінії розмежування і ми були першими постраждалими! Снаряди окупантів влучили в наш будинок, на той час ми постійно ховались і жили у підвалі. Не було світла, води, газу, всі крамниці були розбомблені, нам прийшлося виїжджати до безпечного міста! Нам допомогли сусіди виїхати до міста [МІСТО3] у наметове містечко для вимушених переміщених осіб, де ми прожили тиждень і потім орендували житло. У [МІСТО3] прожили п'ять років, я одружилась та народила дитину. Бойові дії стихли і ми повернулися додому, але, на жаль, не на довго. 2022 року 24 лютого почалась повномасштабна війна. Спочатку ми спостерігали за [МІСТО4], Києвом, [МІСТО5], ворог нас не чіпав, але не довго, перебили воду, потім світло, потім газ і потім почали гатити по будинкам, школам, аптекам, стирати все з лиця землі! Ми перебували місяць у підвалі, були дуже сильні морози, сиділи до останнього, на жаль, знову у наш будинок влучив снаряд і не один! Це був жах, квартири горіли, було все у диму у вогні! Обстрілювали авіацією, градами, смерчами, неможливо виходить на вулицю, багато цивільних людей отримали поранення та загинули. Моя дитина була дуже налякана, я вирішила, треба виїжджати, щоб не загинути. Ми виїхали, але з великими складнощами через сильні обстріли. Мій друг мою родину вивіз до [МІСТО3], там ми сіли в евакуаційний потяг і до [МІСТО6]. На вокзалі у місті [МІСТО6] нам допомогли волонтери знайшли шелтер, де ми перебули два дні. Ми рішили поїхати у [МІСТО7]. Віримо у перемогу! Слава Україні! Героям Слава!

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.